

בבית המשפט העליון

רע"א 2940/10

בפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשים: 1. גרפונט בע"מ
2. חנה קורן מכון לגרפולוגיה בע"מ

נגד

המשיבים: 1. גיא פלג
2. ואדים נדל
3. מחשבים 2000 (ג.ש.נ. 2004) בע"מ

בקשת רשות לערער על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 14.3.2010, בע"א 7151/10/09, שניתן על-ידי כב' השופט י' כהן

בשם המבקשים: עו"ד י' נקר

החלטה

לפניי בקשת רשות לערער על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט י' כהן) בע"א 7151/10/09, אשר דחה ערעור שהגישו המבקשות על פסק-דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת ע' חן-ברק) בת"א 4901/08.

1. המבקשות הן שתי חברות המצויות בשליטתה של הגב' חנה קורן. המבקשת 1 עוסקת בבניית אתרים באינטרנט, ואילו המבקשת 2 עוסקת בגרפולוגיה. המבקשות התקשרו בחוזה עם המשיבה 3, שהינה חברה המעניקה שירותים להתקנת תוכנות מחשב, לצורך התקנת רשת מחשבים בסניפיהן. המשיב 1 משמש כמנהלה של המשיבה 3 והמשיב 2 הועסק בה באותה העת כטכנאי. המבקשות לא שילמו למשיבה 3 את התמורה המוסכמת עבור השירותים שקיבלו ממנה בהתאם לחוזה. משכך, הגישה המשיבה 3 תביעה נגדה. בכתב ההגנה שהוגש על-ידי המבקשת 2 נטען לליקויים שונים ברשת המחשבים שהותקנה על-ידי המשיבה 3 ובשירותים שניתנו על-ידיה. לאחר

שנשמעו הראיות בתיק, הוסכם בין הצדדים כי יינתן פסק-דין על דרך הפשרה, שבמסגרתו חייב בית המשפט – בסופו של דבר – את המבקשת 2 לשלם למשיבה 3 סכום של 8,000 ש"ח. במסגרת הליכי גילוי המסמכים שהתנהלו בגדרי תביעה זו, שלח בא-כוח המשיבה 3 לבא-כוח המבקשות העתקים מפלטי מחשב שעל גביהם הודפסו מסכי התוכנות משרת המחשבים שהותקנו על-ידי המשיבה 3. על רקע זה, הגישו המבקשות תביעה לבית משפט השלום בחיפה נגד המשיבים. בתביעתן, טענו המבקשות כי המשיבים פגעו בפרטיותן וביצעו האזנת סתר אסורה בכך שחדרו מרחוק למחשביהן והעתיקו את הקבצים. בית המשפט דחה את תביעת המבקשות, תוך שקבע כי הן אינן זכאיות לתבוע על-פי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות), מאחר שחוק זה אינו מכיר בתאגיד כמושא לפגיעה בפרטיות. בצד האמור, פסק בית המשפט, כי אין מדובר בהאזנת סתר, לפי הפרשנות הנכונה שיש ליתן להוראות הרלבנטיות שבחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979 (להלן: חוק האזנת סתר), היות שלא הייתה תקשורת שהמשיבים האזינו לה, אלא אך צילום מסכים של תקשורת שכבר הסתיימה. לבסוף, קבע בית המשפט כי אף אם היו מתקבלות טענות המבקשות לעניין פרשנות הוראות החוק נושא המחלוקת, הרי שממילא אין מקום – בנסיבות העניין – לפסוק פיצויים לטובת המבקשות.

2. על פסק-דינו של בית משפט השלום הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה, אך זה נדחה. בפסק-דינו, קבע בית המשפט המחוזי כי חוק הגנת הפרטיות אכן לא יכול לחול על המבקשות. בנפרד מכך, מצא בית המשפט המחוזי כי צדק בית משפט השלום בקביעתו כי לא בוצעה במקרה דנן האזנת סתר. בצד האמור, ציין בית המשפט המחוזי, כי קיימת עדות שלפיה מנהלת המבקשות נתנה רשות למשיבים לחדור למחשבים מרחוק. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי צדק בית המשפט קמא בקובעו כי המבקשות אינן זכאיות, בנסיבות העניין, לפיצוי מהמשיבים.

3. מכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה טוענות המבקשות כי שגה בית המשפט המחוזי בפרשנות שהעניק לסעיפי החוק השונים, אשר הובילה למסקנה המוטעית כי יש לדחות את ערעורם. לשיטת המבקשות, המקרה דנן מעלה שאלות משפטיות שטרם הוכרעו בפסיקתו של בית משפט זה, אשר נוגעות לפרשנות חוק הגנת הפרטיות, ככל שהדבר נוגע לשאלת תחולתו על תאגיד, וכן לפרשנות שיש ליתן לחוק האזנת סתר, ככל שעסקינן בחדירה מרחוק למחשב. בצד האמור, גורסות המבקשות כי בית המשפט שגה בקובעו כי ניתנה על-ידיהן הסכמה לכך שהמשיבים יחדרו מרחוק למחשביהן. לבסוף, טוענות המבקשות כי היה מקום לפסוק פיצויים לטובתן אף מבלי שהוכח שנגרם להן נזק, וזאת בהתאם להוראת סעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובצירופותיה, מסקנתי היא כי דינה להידחות. הלכה היא כי בית משפט זה אינו נוהג ליתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אלא בנסיבות שבהן מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינם של הצדדים הישירים למחלוקת (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ פ"ד לו(3) 123 (1982)). חלק ניכר מטענות המבקשות נגד פסקי-הדין של הערכאות השונות הן עובדתיות, ועוסקות בממצאים עובדתיים שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית ואושרו על-ידי ערכאת הערעור. אף אם אניח כי טענותיהן של המבקשות לעניין הפרשנות שיש ליתן לסעיפים שונים בחוק האזנת סתר ובחוק הגנת הפרטיות מעלות שאלה משפטית, אין עילה לדיון במחלוקת בין בעלי הדין ב"גלגול שלישי". זאת, נוכח מסקנת הערכאה הדיונית – כמו גם ערכאת הערעור – כי בין כך ובין אחרת, אין יסוד לפסיקת פיצוי למבקשות, הן בשל כך שלא הוכח שנגרם למבקשות נזק, הן משום שנמצא כי אין מקום להורות על מתן פיצוי למבקשות לפי סעיף 29 לחוק הגנת הפרטיות. קביעה אחרונה זו – שדי בה כדי להכריע במחלוקת – מתמצה בבעלי הדין שלפנינו, ובנסיבותיו הקונקרטיות של ההליך. משכך, אין בבקשה כדי לבסס עילה למתן רשות ערעור על פי אמת המידה שעליה עמדנו.

הבקשה נדחית, אפוא. משלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"א בתמוז התש"ע (23.6.2010)

ש ו פ ט